

STANOWISKO
z 5 lipca 2005 roku
Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji
w sprawie współpracy TVP SA z operatorami sieci kablowych i platform cyfrowych

Sprawa rozprowadzania programów telewizji publicznej w sieciach kablowych i na platformach satelitarnych jest od dłuższego czasu przedmiotem kontrowersji pomiędzy stronami konfliktu. Z opublikowanego w prasie stanowiska Zarządu TVP S.A. wynika, że konflikt ten nasila się, a najważniejszy w tej sytuacji interes odbiorcy, płacącego abonament rtv schodzi na dalszy plan. W związku z tym należy wziąć pod uwagę następujące aspekty sprawy:

1. W art. 43 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji określono zasadę *must carry* jako obowiązek dla operatora sieci kablowych. Jednakże obowiązek ten, należy rozciągnąć także na operatorów platform satelitarnych, co wynika z art. 31 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej o usłudze powszechnej (2002/22/EC). Wspomniana dyrektywa ma na celu ujednoczenie zasad nakładania na operatorów obowiązku rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, ponieważ takie rozwiązanie służy interesowi ogółu odbiorców. W tym zakresie należy rozumieć, że operatorzy sieci kablowych i platform satelitarnych mają równe prawa i równe obowiązki.
2. Art. 43 ustawy o radiofonii i telewizji nie rozstrzyga kwestii opłat w stosunkach pomiędzy telewizją publiczną, a operatorami. W tym zakresie ustawa o radiofonii i telewizji zachowuje neutralność.
3. Operatorzy powinni mieć na uwadze, że istotą misji publicznej TVP S.A. jest rozpowszechnianie programów do jak najszerszego kręgu odbiorców. Jednocześnie odbiorca (abonent) nie powinien być obciążany opłatą dodatkową gwarantującą dostęp do pakietu programów, obejmujących jedynie programy telewizji publicznej, w wysokości przekraczającej koszty utrzymania i konserwacji sieci. Odbiorcy programów telewizji publicznej płacą bowiem abonament radiowo-telewizyjny i z tego powodu dostęp do programów telewizji publicznej winien być nieograniczony. Należy jednak odróżnić abonament radiowo – telewizyjny pobierany na podstawie ustawy od opłat technicznych za korzystanie z usług dostępu do sieci, bądź platformy satelitarnej. Abonament radiowo -telewizyjny jest obowiązkiem ustawowym każdego posiadacza odbiornika telewizyjnego lub radiowego i powinien być płacony bez względu na sposób dystrybucji programu.
4. Jednocześnie nie można pominąć faktu, że rozprowadzanie programu telewizyjnego jest dodatkowym polem eksploatacji, ustalonym na gruncie art. 97 pkt 4 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Z tego wynika konieczność zgody telewizji publicznej na rozprowadzanie jej programów, a z drugiej strony konieczność uregulowania warunków takiej eksploatacji, w tym także o charakterze ekonomicznym. W „Strategii Państwa Polskiego w dziedzinie mediów elektronicznych na lata 2005-2020” Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji postuluje uregulowanie zasady *must carry* w połączeniu z zasadą *must offer* dla programów telewizji i radiofonii publicznej rozprowadzanych w sieciach bądź na platformach lub w inny sposób techniczny, przez co zostałaby usankcjonowana zasada neutralności ekonomicznej w stosunkach między telewizją publiczną a operatorami. Ponadto, proponowane przez Zarząd TVP S.A. obciążenie operatorów obowiązkami kontrolnymi, dotyczącymi ścigalności abonamentu jest nielegalne. Prawo takie - na podstawie ustawy - posiadają wyłącznie kontrolerzy Poczty Polskiej (art. 7 ustawy z.21 kwietnia 2005 roku o opłatach abonamentowych).
5. Propozycje objęcia umowami programów tematycznych, które w przyszłości zamierza emitować TVP S.A., już dzisiaj przed uzyskaniem koncesji, mogą być rozpatrywane w kategoriach wykorzystania pozycji dominującej na rynku, w kontekście obowiązku zasady *must carry*, spoczywającej na operatorach i narzucenia im uciążliwych warunków umów. Z tych powodów zagadnieniem tym powinien zająć się właściwy w tej sprawie organ, jakim jest Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

6. Operatorzy winni mieć jednakże na uwadze, że poważnym źródłem przychodu telewizji publicznej jest abonament radiowo – telewizyjny i z tego powodu ważne jest popieranie akcji informacyjnych, mających na celu ściągalność abonamentu radiowo – telewizyjnego.
7. W tych warunkach oświadczenie publiczne Zarządu Telewizji Polskiej S.A., jakie ukazało się 4 lipca 2005 roku w Gazecie Wyborczej i Rzeczpospolitej, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji traktuje jako krok w kierunku pogłębiania konfliktu, a nie normalizacji stosunków na linii nadawca publiczny – operatorzy. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dostrzega potrzebę aby w sieciach kablowych oraz na platformach satelitarnych były dostępne wszystkie programy telewizji publicznej. W tym względzie Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji apeluje do stron konfliktu o ograniczenie swych oczekiwań i żądań, które winny być zawsze weryfikowane interesem odbiorców programów.

Przewodnicząca KRRiT

Danuta Waniek